

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นลำดับชั้นกันนี้

ศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร งานวิจัยทาง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ และสัมภาษณ์ ความคิดเห็นของครุภำษ่าไทยและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตลอดห้องร่วมสนทนารือ คำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

สร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

๑. สร้างแบบสอบถามการวัดและประเมินผลการสอนการเรียนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับสอบถามครุภำษ่าไทย และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รายละ เอื้องแบบสอบถามมีดังนี้

๒. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบเขียนคำและแบบให้เลือกตอบ

๓. สภาพการวัดและประเมินผลการสอนการเรียนวิชาภาษาไทยในโรงเรียน เป็นแบบสอบถามแบบให้เลือกตอบ

๔. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า

๔. ปัญหาการวัดและประเมินผลการสอนการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นแบบสอบถามมาท่าส่วนประเมินค่า

๕. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลของครุภษาไทย เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด

๖. ข้อเสนอแนะที่ควรการวัดและประเมินผลการสอนการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด

แบบสอบถามที่ถูกออกแบบโดยความคุ้มครองส่วนตัวของรายละเอียดทั้ง ๖ ส่วน สำหรับแบบสอบถามที่ถูกนักเรียนประกอบควบคุมรายละเอียดส่วนที่ ๑ สถานภาพของนักเรียน ส่วนที่ ๒ สภาพการวัดและประเมินผล ส่วนที่ ๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล และส่วนที่ ๖ ข้อเสนอแนะที่ควรการวัดและประเมินผล

๗. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียน ๒๐ คน ครุภษาไทย ๗ คน โดยเป็นครูสอน ๕ คน และครูสอนที่เป็นพัฒนาสายวิชา ๒ คน ของโรงเรียน มีขั้นตอนการทดลอง ๕ ขั้นตอน คือ ๑. นำแบบสอบถามไปให้กับนักเรียน ๒. ให้นักเรียนอ่านแบบสอบถามและเขียนในแบบสอบถาม ๓. ให้นักเรียนอ่านแบบสอบถามและเขียนในแบบสอบถาม ๔. ให้นักเรียนอ่านแบบสอบถามและเขียนในแบบสอบถาม ๕. ให้นักเรียนอ่านแบบสอบถามและเขียนในแบบสอบถาม

๘. นำผลการทดลองใช้แบบสอบถามในข้อ ๗ มาปรับปรุงแก้ไขให้เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับประชากรจริง โดยแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามดังนี้ คือ

๘.๑ ปรับปรุงถ้อยคำที่ใช้ให้รัดกุมและเข้าใจง่ายขึ้น

๘.๒ ปรับปรุงลักษณะแบบสอบถามบางส่วนให้เหมาะสม

แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่นำไปใช้มีลักษณะดังนี้

๙. สถานภาพของผู้สอนแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบให้เขียนคำและแบบเลือกตอบ

๒. สภาพการ วัดและประเมินผลการสอนการเรียนวิชาภาษาไทยในโรงเรียน เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณระดับ เมื่อค่า

๓. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการ วัดและประเมินผล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณระดับ เมื่อค่า

๔. ปัญหาการ วัดและประเมินผลการสอนการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นแบบสอบถามแบบให้เลือกตอบ

๕. ความต้องการ เกี่ยวกับการ วัดและประเมินผลของครุภำพภาษาไทย เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณระดับ เมื่อค่า

๖. ขอเสนอแนะท่องการ วัดและประเมินผลการสอนการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด

๗. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับตัวอย่างประชากรจริงที่ได้เลือกว่า

เลือกตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรในการวิจัยมี ๒ ประเภท คือ

๑. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

๒. ครุภำพภาษาไทยที่สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้วิจัยได้เลือกตัวอย่างประชากรในการวิจัยจากโรงเรียนต่าง ๆ โดยทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โรงเรียนมีข้อมูลศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ โดยใช้เกณฑ์เป็นโรงเรียนชาย ๘ แห่ง โรงเรียนหญิง ๘ แห่ง และโรงเรียนสหศึกษา ๒ แห่ง รวม ๒๘ แห่ง

ตัวอย่างประชากรนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น ในประชากรโรงเรียนละ ๑๐ คน รวม ๒๔๐ คน ส่วนตัวอย่างประชากรครูภาษาไทยนั้น เกินครึ่งวิจัยกำหนดค่าจะใช้ ๑๐ คน รวม ๒๔๐ คน ส่วนตัวอย่างประชากรครูภาษาไทยนั้น เกินครึ่งวิจัยกำหนดค่าจะใช้ ๑๐ คน รวม ๒๔๐ คน โดยเป็นครูยังสอน ๕ คน และครูยังสอนที่เป็นหัวหน้า สาขาวิชา ๑ คน รวมทั้งหมด ๒๔๕ คนนั้น ปรากฏว่าโรงเรียนที่เป็นตัวอย่างในการวิจัยหลายแห่ง มีครูภาษาไทยเพียง ๗๓ คน ซึ่งน้อยกว่าที่กำหนดไว้มาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เปลี่ยนเป็น ใช้ครูภาษาไทยที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทุกคนในแต่ละโรงเรียนเป็นตัวอย่างประชากร ซึ่งผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามแก่ครูภาษาไทยทุกคน รวมทั้งหมด ๑๔๙ คน

เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้กับตัวอย่างประชากรในการวิจัย ตามโรงเรียนที่เลือกไว้ โดยมีหนังสือแนะนำตัวจากนักวิทยาลัยถึงหัวหน้าสถานศึกษาซึ่ง จุดมุ่งหมายในการวิจัย และขออนุญาตให้นักเรียนและครูภาษาไทยตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัย ได้ไปแจกและขอรับคืนแบบสอบถามด้วยตนเอง และสำหรับโรงเรียนบางแห่งผู้วิจัยได้มอบหมาย ให้เพื่อนที่เป็นอาจารย์สอนในโรงเรียนนั้น ๆ ช่วยเก็บรวบรวมให้อีกทางหนึ่งด้วย จำนวนแบบ สอบถามที่ได้รับคืนมีดังนี้

๑. แบบสอบถามที่ถามนักเรียนได้รับคืน ๒๒๕ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๗๕
๒. แบบสอบถามที่ถามครูภาษาไทยได้รับคืน ๑๔๙ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๐๓

วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์

๑. แบบสอบถามแบบเขียนคำและแบบเลือกตอบ นำมาหาการอยละ
๒. แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณเมินค่า นำมาหาค่ามัธยมิเตอร์มิตร และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
๓. การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูผู้สอนไทยและนักเรียน ให้นำมาเปรียบเทียบหากความแตกต่างระหว่างมัธยมิเตอร์มิตร โดยหาค่าชี้
๔. แบบสอบถามแบบปลายเบ็ด นำมารวบรวมในลักษณะของความเรียง

สูตรทั่วไปที่ใช้ในการหาค่าสถิติชี้กันนี้

$$\text{๑. การอยละ} = \frac{\text{จำนวนคำตอบหังเหด}}{\text{จำนวนผู้ตอบหังเหด}} \times 100$$

$$\text{๒. มัธยมิเตอร์มิตร } (\bar{x}) = \frac{\sum fx}{N}$$

$\bar{x}$ = ค่าเฉลี่ยของคะแนน

N = จำนวนผู้ตอบหังเหด

f = ความถี่ของคะแนน

x = ค่าน้ำหนักของคำตอบเป็น ๔, ๓, ๒, ๑
ซึ่งค่าน้ำหนักได้จากการแปลความคิดนี้

๔ แปลความจากมากที่สุด

๓ แปลความจากมาก

๒ แปลความจากน้อย

๑ แปลความจากน้อยที่สุด

* ประมวล บรรณสูตร, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู, พิมพ์ครั้งที่ ๕. (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช, ๒๕๒๐), หน้า ๔๙.

การแปลความของค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ ถือความเกณฑ์ดังนี้

๓.๖๖ - ๔.๐๐	หมายความว่า	มากที่สุด
๒.๘๖ - ๓.๕๕	หมายความว่า	มาก
๑.๘๖ - ๒.๕๕	หมายความว่า	น้อย
๐.๘๖ - ๑.๕๕	หมายความว่า	น้อยที่สุด

๓. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้สูตร

$$S.D. \text{ (หรือ } \sigma) = \sqrt{\frac{\sum f x^2}{N} - \left(\frac{\sum f x}{N} \right)^2}$$

๔. หาค่าความแตกต่างระหว่างมัธยมเดখคณิต (Z-test) ใช้สูตร

$$Z = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sigma_{(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)}}$$

$$\text{และ } \sigma_{(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)} = \sqrt{\frac{\sigma_1^2}{N_1} + \frac{\sigma_2^2}{N_2}}$$

คั้นนั้น สูตรที่นำมาใช้ คือ

$$Z = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{\sigma_1^2}{N_1} + \frac{\sigma_2^2}{N_2}}}$$

^๑ ประคอง ภรรณาสูตร, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู, หน้า ๕๑.

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๙๗.

^๓ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๙๘.